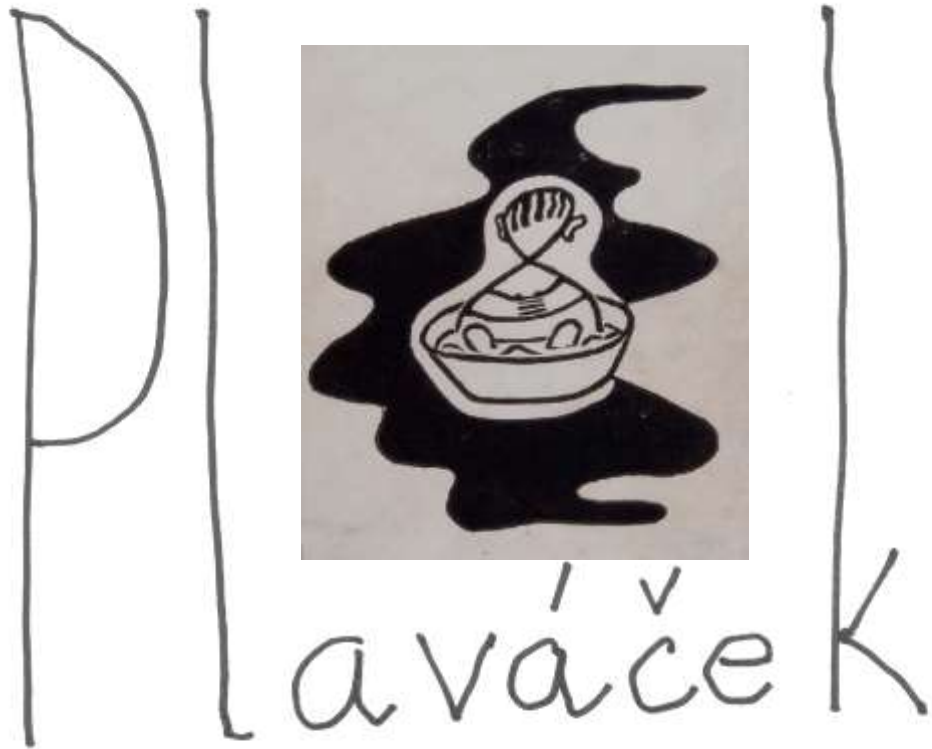

2025

č. 6-7

Nezapomeň!

Pozvánka

Usnesli jsme se, že v srpnu schůzka nebude a sejdem se až ve středu 3. září v 16:00 u Selima ve Středoklukách

Zápis

Jako vždy u Kačky bezvadná schůzka ve vedru a v chladivém bazénu s touto účastí: **Kačka, Cancidlo, Zub, Pacík, Yško, Přemík, Pegase, Job**, a na závěr po koupání **Lenka**. Omluvili se **Bob, Mahu, Reyp, Zbyněk, Mahdí a Pyrilík**.

Omluvenky

Díky za Plaváčka a pěknou tragicko-komickou povídku. Kromě **Pegase** je aktuální téměř pro všechny. Omlouvám se z červencového setkání, jsem kdesi na Českomoravské vrchovině. **Bob**

Zdravím, omlouvám se na zítřejší návštěvu u **Kačky**, neboť jsem zaneprázdněn, ačkoli jsem se na návštěvu těšil, zvláště na koupání. S pozdravem všem **Mahu**

Ahoj, omlouvám se na dnešní schůzku ve Všenorech, ale skolilo mě nějaké akutní onemocnění, jakási viróza a vliv horka, takže se raději nehnu z domu. Všechny zdravím! 555 **Reyp**

Pro tuto první středu se omlouvám, táhneme na jih. Když je práce na jihu, táhneme na sever. Když je práce na severu, táhneme na jih. **Zbyněk** 555

Omlouvám se u Kačky ve Všenorech. Praskla nám ve sklepě voda, tak mám do večera o zábavu postaráno. **Pirilík**

Po dlouhém, skvělém koupání před kamerou **Yška** jsme se uchýlili pod přístřešek, kam začal **Kačka** nosit **Lenkou** usmažené řízky, dále víno, citronádu, chipsy, buráky atd. Posléze přišla i **Lenka** se psem.

Mluvili jsme o tom, že naši následovníci stále ještě mluví o problému šikany v oddíle. Shodli jsme se na tom, že za nás jsme nejen slovo šikana ani neznali, ale ani dnes nemůžeme říci, že by nějaká šikana byla. Byly zasloužené tresty, ale nikdy ne přehnané. Často ploutví na zadek. Občas pasák nebo čelíčko, a mluvilo se o podtahování pod pramičkou. To jo. A je zajímavé, že řada z těch, co nějaký trest dostali, je s námi dodnes. Zářným příkladem je **Pulec**, kterého **Ludva** držel pěkně zkrátka. My to brali jako že jsme tvrdíáci...ale to byly jiné časy.

Letošní tábor Pětky

Fotografie a titulky z oddílového tábora poslal **Yško**

Hudební tělěso

Isoso referuje o táboře kluků

Jako vždy, trocha deště

Kapitanát na nástupu

Klučičí tábor

Tábor i s táborovým kruhem

Historie

Veleslav WAHL a skauti

V pondělí 16. června uplynulo 75 let od popravy Veleslava Wahla a Jaromíra Nechanského. Oba ti muži byli odsouzeni k trestu smrti za velezradu, vyzvědačství a spolčení proti republice. Dlužno říct, že se oba do odboje jak proti okupaci, tak posléze proti komunistickému režimu opravdu zapojili. Jaromír Nechanský byl v době německé okupace vojákem zahraniční armády, parašutistou, který byl vysazen na území protektorátu Čechy a Morava a po válce důstojníkem čsl. armády. Veleslav Wahl byl nevoják, civilista, student, který se zapojil do odboje za války i po únoru 1948. Na konci války, v době povstání, byl velitelem Zpravodajské brigády. A to je právě situace, která jej spojuje se skauty, ačkoli sám pravděpodobně do Junáka před válkou nevstoupil.

Veleslav byl nadaný mladík z dobré rodiny právníka JUDr. Veleslava Wahla. Jeho zájmem už od školních let byla přírodověda, zejména ornitologie. I během okupace se jí věnoval a v roce 1944 mu dokonce vyšla odborná publikace „Pražské ptactvo“, v té době zcela jedinečná komplexní ornitologická studie. Jeho otec a strýc byli aktivně zapojení do protinacistického odboje a byli v době heydrichiády zatčeni a popraveni. Zpravodajská brigáda vznikla spojením několika mládežnických odbojových skupin. Jednou ze zásadních byla skupina Zbojník, kterou dali dohromady starší skauti z Pětky (5. oddílu vodních skautů Praha) poté, co byl skauting v roce 1940 zakázán. Zakladateli byli Jaromír Klika – Bob a Adolf Karlovský – Áda a s nimi další 14 Pětkařů. Tato skupina si vytvořila vlastní systém konspirace, založený na zvyklostech a zkušenostech ze skautského výcviku a her. Jak popisuje Jan Lorenz – Pretty ve svých vzpomínkách, nesnažili se dělat takové věci, na které by nestačili a kdy by ohrozili celý systém, ale věnovali se právě tomu, co uměli a na co stačili. A díky tomu se jim podařilo nejen přežít celou válku bez toho, aby je okupační orgány odhalili, ale dodávat velmi cenné a komplexní zpravodajské informace jiným odbojovým skupinám, které pak zajistily jejich přenos do zahraničí, především do Londýna.

Způsob získávání informací byl vyvinut tak, aby to vypadalo jako běžná klukovská zábava. Třeba u Zlíchovského kostelíka, nebo jinde u trati, seděli dva kluci a hráli spolu nějakou hru. Přitom počítali německé vojenské vlaky a zapisovali si časy jejich průjezdu. Tak postupně vznikl celý jízdní řád, který sloužil posléze spojeneckým hloubkařům pro plánování útoku na tyto transporty. Zároveň bylo předávání zpráv organizováno velmi promyšleně, aby i v případě odhalení nemohl nikdo prozradit při výslechu nic důležitého. Jednotlivé články řetězu se neznaly víc, než bylo nutné. Jíra Stránský to nazval „tichá pošta“ a použil i ve své nedávno zfilmované novele.

Skupina Zbojník se postupně rozrůstala o další skauty i neskauty z řad kamarádů a spolužáků a přežila i tu již zmíněnou heydrichiádu bez prozrazení. Postupně se začala připravovat i na aktivnější způsob odboje a přijala určitou organizační formu podobnou vojenské, např. rozčlenění na roty. V roce 1943 se napojila na Obranu národa, a i její rozbití o rok později opět přežila bez úhony. Před koncem války se pak spojila s dalšími skupinami a vznikla Zpravodajská brigáda (ZB) s 2000 členy, rozdělenými do praporů (původní Zbojník tvořil I. prapor a byl dál členěn na roty, čtyři a družstva). A této ZB velel právě Veleslav Wahl a posléze se přidal i kapitán Jaromír Nechanský, který od svého vysazení do Čech působil mezi partyzány a zajišťoval jejich spojení s odbojem a zahraničím. V průběhu povstání v květnu 1945 byla ZB důležitým aktérem a postupně se vyzbrojila ukořistěnými zbraněmi. Během bojů padlo 108 jejich příslušníků. Na Pankráci, v horní části parku Na Jezerce je pomník 40i padlým z II. praporu ZB.

Po válce byli členové ZB vyznamenáni různými stupni vyznamenání a medailí a mnoho z nich se zapojilo do nové československé armády. Řada z nich ale odešla do civilu a věnovala se studiu, které válka přerušila nebo neumožnila. I Veleslav studovat, a to zároveň

práva i přírodní vědy. Aktivně se také zapojil do politiky, jako člen Československé sociální demokracie. Po únorovém převratu 1948 se pak zapojil do ilegální činnosti, a to společně s Jaromírem Nechanským, který byl vojákem. Jejich činnost ale byla prozrazena, StB je oba zatkla a posléze byli odsouzeni k smrti.

Aby podobnému osudu unikli, mnozí členové ZB zvolili raději po únoru 48 odchod do zahraničí, často za různě dobrodružných až dramatických okolností. Co já vím, tak to byli z Pětkařů Áda (Adolf Karlovský), Pretty (Jan Lorenz), Fížd'a (Bedřich Lánský), Rohlas (Karel Rohlíček), Vára (Jaromír Vejvara) a asi i další. A ti, co to neudělali často čelili různým způsobům perzekuce a šikany ze strany komunistického režimu.

Protože nelze oddělit historii českého skautingu od historie Pětky a historii Pětky od Zpravodajské brigády, nelze od nich ani oddělit život a odkaz Věslava Wahla, který ač nebyl skautem, určitě se tak choval a jednal. A může být i pro nás příkladem naplnění obsahu a smyslu skautského slibu.

Ivan Kasalický – **Reyp**

Listárna

Selimova vzpomínka

Fotka z novin - vzpomínky v hlavě - **Plaveček** a já na jeho Zetce jsme jeli najít místo na tábor...

Noc byla děsná, vedro a komáři, ti nás kousali i přes spacákové povlaky...
Nevyspali jsme se, vylézali jsme v intervalech z těch povlaků a smáčeli se v rybníce...
Vše jsme ale zdárně vyřídili a jeli domů...
Cesta strašná, dojeli jsme a tábor se pak konal na místě nalezeném...
Ahoj, **Selim**

Poznámka: Když jsem si tu fotku z novin prohlížel, tak jsem zjistil, že nevím, co to je glamping. Po prozkoumání internetu a prodiskutování termínu s děvčaty v ústavu (50+ a všechny ten termín znaly) jsem poznal, že je to mnohem horší než záplava komárů, kterou jsme jistě všichni zažili. Řekl jsem si, jaké krásné období jsme si prožili na našich táborech bez glampingu. Ahoj, **Pacík**

Pozdrav od Hakima

